Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 5. 2011, sen. zn. 3 VSPH 9/2011, ECLI:CZ:VSPH:2011:3.VSPH.9.2011.1

Číslo: 132/2011

Právní věta: Osobou oprávněnou podat odvolání proti usnesení o ustanovení insolvenčního správce není insolvenční správce jiného dlužníka, který namítá, že insolvenčním správcem měl být určen on, neboť dlužníci tvoří koncern (§ 25 odst. 2 insolvenčního zákona).

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 30.05.2011

Spisová značka: 3 VSPH 9/2011

Číslo rozhodnutí: 132

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Insolvence, Insolvenční správce

Předpisy: § 201 o. s. ř.
§ 25 odst. 2 IZ
§ 26 IZ

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

M ě s t s k ý s o u d v Praze usnesením ze dne 30. 11. 2010 v bodě I. výroku zjistil úpadek dlužníka K. P., s. r. o., v bodě II. výroku na jeho majetek prohlásil konkurs a v bodě III. výroku vyslovil, že předběžná insolvenční správkyně Mgr. Ing. G. J. se stává účinností rozhodnutí insolvenční správkyní s plnou působností. V bodě IV. výroku konstatoval, kdy nastávají účinky tohoto rozhodnutí, v bodě V. až VII. výroku vyzval jednak věřitele, kteří nepřihlásili své pohledávky, aby tak učinili ve stanovené lhůtě a aby insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní, a jednak osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi, aby napříště plnění poskytovaly insolvenčnímu správci. V bodě VIII. až X. soud svolal schůze věřitelů a nařídil přezkumné jednání. V bodě XI. až XIII. soud uložil povinnosti jak insolvenčnímu správci, tak dlužníkovi.

Ve svém odůvodnění soud prvního stupně uvedl, že dlužník má vedle tří navrhovatelů i další věřitele (do insolvenčního řízení přihlásilo ke dni rozhodnutí své pohledávky 22 věřitelů), má vůči nim závazky po dobu delší třiceti dnů po splatnosti (v případě navrhovatele c/ od 28. 2. 2010, v případě dalších věřitelů od 5. 5. 2010) a tyto peněžité závazky není schopen plnit. Je tak osvědčen úpadek dlužníka z důvodu jeho platební neschopnosti (insolvence). Protože bylo v řízení osvědčeno, že je dlužník v úpadku a současně jsou splněny ostatní zákonem stanovené podmínky, soud proto podle § 136 IZ rozhodl o úpadku dlužníka.

Zároveň v souladu s § 27 odst. 2, věta poslední, ponechal ve funkci předběžnou správkyni (určenou opatřením ze dne 12. 10. 2010 předsedou insolvenčního soudu ze seznamu insolvenčních správců) a uvedl, že účinností rozhodnutí o úpadku se stává insolvenční správkyní s plnou působností.

Návrh na ustanovení Mgr. Ing. M. K. insolvenčním správcem soud neakceptoval, neboť v řízení vedeném insolvenčním soudem byla předběžná insolvenční správkyně ustanovena již 13. 10. 2010, zatímco ve věci dlužníka K. C., s. r. o., který dle odůvodnění návrhu tvoří s dlužníkem v tomto řízení koncern, byl insolvenční správce ustanoven až dne 19. 10. 2010. Stalo se tak poté, co podáním ze dne 14. 10. 2010 navrhla ČS, a. s., jež je insolvenčním navrhovatelem v obou řízeních, aby v řízení vedeném ve věci dlužníka K. C., s. r. o., u Krajského soudu v Českých Budějovicích byla insolvenční správkyní ustanovena Mgr. Ing. G. J. Ze skutečností uvedených předběžnou správkyní navíc vyplývá, že by Mgr. Ing. M. K. nemohl vzhledem k charakteru pohledávky činit úkony týkající se přihlášky pohledávky za dlužníkem K. C., s. r. o., a musel by být z těchto úkonů vyloučen.

Proti tomuto usnesení, jmenovitě proti výroku v bodě III., se odvolal insolvenční správce dlužníka K. C., s. r. o. Mgr. Ing. M. K. (dále jen odvolatel) a namítal, že společnost K. C., s. r. o., je společníkem dlužníka s obchodním podílem 18/3620. Většinovým společníkem dlužníka s obchodním podílem ve výši 3602/3620 je společnost K., a. s. Společnost K. C., s. r. o., a dlužník jsou v souladu s § 66a odst. 7 obch. zák. podrobeny jednotnému řízení jinou osobou, a to společností K., a. s., která je řídící osobou, a tvoří tak společně koncern. Odvolatel má za to, jelikož je insolvenčním správcem společnosti K. C., s. r. o., že měl být v souladu s ustanovením § 25 IZ určen a následně ustanoven do funkce insolvenčního správce dlužníka.

V r c h n í s o u d v Praze odvolání odmítl.

Z odůvodnění:

Odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou.

Podle § 27 odst. 1, 2 IZ insolvenční soud ustanoví insolvenčního správce nejpozději v rozhodnutí o úpadku. Za podmínek stanovených tímto zákonem může insolvenční soud ustanovit před rozhodnutím o úpadku předběžného insolvenčního správce (dále jen „předběžný správce“); toto rozhodnutí se zveřejní stejným způsobem jako rozhodnutí o úpadku. Nestanoví-li insolvenční soud o osobě insolvenčního správce jinak v rozhodnutí o úpadku, stává se předběžný správce po tomto rozhodnutí insolvenčním správcem s plnou působností.

Podle § 25 odst. 2 IZ insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu. Při určení osoby insolvenčního správce předseda insolvenčního soudu se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení přihlédne zejména k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti insolvenčního správce a k jeho zatížení. Nebrání-li tomu jiné okolnosti, určí předseda insolvenčního soudu insolvenčním správcem dlužníků, kteří tvoří koncern, stejnou osobu.

Podle § 26 IZ proti rozhodnutí o ustanovení insolvenčního správce je odvolání přípustné. V odvolání lze však namítat pouze to, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo že není nepodjatý. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně, se v odvolacím řízení nepřihlíží.

Insolvenční zákon neupravuje subjektivní přípustnost odvolání proti usnesení, kterým soud ustanovil do funkce insolvenčního správce. Vzhledem k ustanovení § 7 odst. 1 IZ se proto užije přiměřeně úprava v ustanovení § 201 o. s. ř., která přiznává subjektivní legitimaci k podání odvolání účastníku řízení. Tím je v insolvenčním řízení dlužník a věřitelé, kteří uplatňují své právo vůči dlužníku (§ 14

odst. 1 IZ), resp. pro určitou fázi insolvenčního řízení i jiné osoby uplatňující v řízení svá práva (§ 15 IZ).

Odvolatel účastníkem tohoto řízení není, a to ani vzhledem k vymezení účastenství jiných osob v ustanovení § 15 IZ. Insolvenční správce jiného dlužníka, který tvrdí, že s dlužníkem tvoří koncern a z tohoto titulu by měl být ustanoven i insolvenční správce dlužníka, neuplatňuje svá práva v insolvenčním řízení. Takové právo tomuto insolvenčnímu správci nenáleží. Ustanovení § 25 odst. 2 IZ, věta poslední, totiž nezakládá nárok konkrétní osoby (míněno jakési osobní právo, jež prosazuje odvolatel), aby byla ustanovena insolvenčním správcem. Tato právní úprava v zájmu věřitelů a dlužníka, tedy v zájmu uspořádání majetkových vztahů k osobám dotčeným dlužníkovým úpadkem, vytváří předpoklady, aby insolvenčním správcem dlužníků, jež tvoří koncern, byla pokud možno jedna osoba. Právo prosazovat vlastními procesními úkony tuto úpravu v konkrétním řízení proto náleží dlužníku a věřitelům, kteří vůči němu v insolvenčním řízení uplatňují svá práva.

Odvolací soud odvolání podané osobou neoprávněnou podle § 218 písm. b) o. s. ř. odmítl.